

SAVONIA

■ OPINNÄYTETYÖ - AMMATTIKORKEAKOULUTUTKINTO
KULTTUURIALA

MUSIIKKI SISÄLLÄNI SOI

Musiikin säveltäminen ja esittäminen osana tanssiteosta

TEKIJÄ/T: Matti Ritvanen

Koulutusala Kulttuuriala	
Koulutusohjelma Musiikin koulutusohjelma	
Työn tekijä(t) Matti Ritvanen	
Työn nimi Musiikki sisälläni soi: Musiikin säveltäminen ja esittäminen osana tanssiteosta	
Päiväys 12.4.2015	Sivumäärä/Liitteet 22/3
Ohjaaja(t) Anna-Maria Pekkinen	
Toimeksiantaja/Yhteistyökumppani(t) Savonia-ammattikorkeakoulu, Sari Morkila-Karttunen	
<p>Tiivistelmä</p> <p>Opinnäytetyö oli osa "Mu-si-soi: Musiikki sisälläni soi" -tanssi- ja musiikkiproduktiota. Tehtävänä oli vastata kokonaisvaltaisesti teoksen musiikista ja osa-alueet olivat seuraavat: tanssikoreografian rinnalle tulevan musiikin säveltäminen, sovittaminen ja nuotinnos, bändin harjoittaminen ja johtaminen sekä musiikin esittäminen seitsemässä näytöksessä tammikuussa 2015 Kuopion Musiikkikeskuksella. Työ tehtiin läheisessä yhteistyössä esityksessä mukana olleiden tanssijoiden, muusikoiden ja erityisesti koreografi Sirpa Möksyn kanssa.</p> <p>Tämä raportti esittelee, kuinka Mu-si-soin valmistuminen eteni. Siinä kuvataan teoksen syntyä, itsestä sävellystyötä, yhteistyötä muiden osallisten kanssa ja näytöksiä. Raportissa avataan säveltämisen aikana kohdattuja haasteita ja esitellään kappaleet nuottiesimerkein lyhyesti.</p> <p>Opinnäytetyön tekijä lähti mukaan produktioon, sillä hän halusi kehittää säveltämistään ja päästä esittelemään sävellyksiään suurelle yleisölle. Tavoitteena oli säveltää monipuolista ja mielenkiintoista musiikkia, joka soveltuisi tanssin rinnalle. Pedagogisena tavoitteena oli kouluttaa bändi soittamaan uutta musiikkia. Tekijä halusi myös oppia tekemään partituureja Sibelius-nuotinnusohjelmalla.</p> <p>Tekijä koki onnistuneensa tavoitteissaan. Musiikki vaihtelee tyyliään laajalla skaalalla, niissä on meininkiä ja hyviä melodioita. Teokset sävellettiin pianolle, kitaralle, rummuille, klarinetille ja huilulle. Muusikot ja tanssijat saivat kokoon hienon esityksen melko lyhyellä aikataululla. Opinnäytetyön tekijä kokee, että hänen kykynsä toimia itsenäisesti ja muiden ihmisten kanssa kehittyivät produktio-ajan aikana. Produktiosta saatu palaute on ollut pääasiassa positiivista.</p>	
Avainsanat säveltäminen, sovittaminen, musiikki, tanssi, koreografia, piano, kitara, rummut, huilu, klarinetti, produktio	

Field of Study Culture			
Degree Programme Degree Programme in Music			
Author(s) Matti Ritvanen			
Title of Thesis Music is playing inside me: Composing and performing music as part of a dance performance			
Date	12.4.2015	Pages/Appendices	22/3
Supervisor(s) Anna-Maria Pekkinen			
Client Organisation /Partners Savonia-ammattikorkeakoulu, Sari Mokka-Karttunen			
<p>Abstract</p> <p>This thesis was part of a dance and music production entitled "Mu-si-soi: Musiikki sisälläni soi" ("Music is playing inside me"). The task was to create a musical body: composing, arranging and notating music alongside a dance choreography, training the band and finally performing it in seven shows in January 2015 at the Kuopio Music Centre. The work was done in close cooperation with the dancers and musicians involved and choreographer Sirpa Möksy in particular.</p> <p>This report presents how the production of "Mu-si-soi" proceeded, describing its commencement, independent musical work, collaboration with other parties and the performances. The report also describes the challenges of composing. Each song is introduced and represented with a notational example.</p> <p>The author took part in this production because he saw it as an opportunity to develop his composing and present his music to a larger audience. The author's goal was to compose interesting music in a variety of genres, while still being suitable to dance to. The pedagogical objective was to train the band to play the music. He also wanted to learn how to make scores with the notation software Sibelius.</p> <p>The author felt he met his goals. The music is energetic, melodic and ranges over myriad different styles. The works have been composed for piano, guitar, drums, clarinet and flute. The production team created a fine show within a fairly short time frame. The author feels that during this production his ability to work independently and in cooperation with other people was enhanced. Feedback from this production has mostly been positive.</p>			
Keywords composing, arranging, music, dance, choreography, piano, guitar, drums, flute, clarinet, production			

SISÄLTÖ

1	JOHDANTO	5
2	MU-SI-SOIN VALMISTELUPROSESSI.....	6
2.1	Ajatuksia säveltämisestä.....	6
2.2	Mu-si-soi -teoksen käynnistyminen.....	7
2.3	Mu-si-soin säveltäminen	8
2.4	Kappaleet.....	11
2.5	Yhteistyö Sirpa Möksyn ja tanssijoiden kanssa	18
2.6	Yhteistyö bändin kanssa	19
3	ESITYKSET	20
4	PÄÄTÖS.....	21
	KIRJALLISET LÄHTEET	22
	ÄÄNILEVYVIITTEET	22
	LIITE 1 - DVD	23
	LIITE 2 - CD.....	24
	LIITE 3 - NUOTTIPARTITUURIT	25

1 JOHDANTO

”Mu-si-soi: Musiikki sisälläni soi” oli Kuopion Musiikkikeskuksella tammikuussa 2015 esitetty tanssi- ja musiikkiproduktio, jota seurasi yhteensä noin 1 500 ihmistä seitsemässä eri näytöksessä. Aikataulusekaannusten myötä alun perin musiikeista vastannut henkilö vetäytyi projektista, jolloin huomasi olevani vastuussa kolme kuukautta myöhemmin suurelle yleisölle esitettävän produktion

- 40-minuuttisen tanssikoreografian rinnalle tulevan musiikin säveltämisestä, sovittamisesta ja nuotinnoksesta
- esityksen suunnittelusta yhteistyössä koreografi Sirpa Möksyn ja tanssijoiden kanssa
- bändin harjoittamisesta ja johtamisesta
- musiikin esittämisestä seitsemässä näytöksessä 27.–29.1.2015 Kuopion Musiikkikeskuksen Valohallissa

Tämä raportti esittelee Mu-si-soin valmistumista ja kuinka produktion toteutuksessa lopulta onnistuttiin. Kuvaan sen syntyä, yhteistyötä muiden osallisten kanssa ja näytöksiä. Kuvailen tarkemmin itsestäni sävellystyötäni, joka oli välillä hyvin kiireistä ja katkeraakin. Yritän myös vastata kysymykseen ”miksi minä sävellän, vaikka se on niin henkisesti raskasta, turhauttavaa ja vaikeaa?”. Avaan säveltämisen aikana kohtaamiani haasteita ja esittelen kappaleet nuottiesimerkein lyhyesti.

Lähdin mukaan tähän produktioon, sillä näin sen tilaisuutena kehittää säveltämistäni ja tuoda musiikkiani julki suurelle yleisölle. Alusta lähtien otin tavoitteekseni säveltää usean eri genren sisällä vellovaa mielenkiintoista musiikkia, joka yhdessä tanssin kanssa muodostaisi näyttävän elämyksen. Koen onnistuneeni tavoitteessani paremmin kuin uskalsin toivoa. Kappaleet ovat mielestäni meneviä, kauniita ja mielenkiintoisia, enkä tunne juuri lainkaan itseinhoa niitä kuunnellessani. Teokset on sävelletty pianolle, kitaralle, rummuille, klarinetille ja huilulle. Musiikki vaihteli tyyliltään laajalla skaalalla, sisältäen muun muassa alternative- ja surf-rockia, impressionismia, kiinalaisen musiikin imitointia, ambientia sekä useamman valssin. Pedagogisena tavoitteena oli kouluttaa bändi soittamaan musiikkiani, mikä ei ollut vaikeaa muusikoiden ollessa nopeasti kappaleita omaksuvia ammattilaisia. Halusin myös oppia tekemään partituureja Sibelius-ohjelmalla. Nuotintaminen oli aluksi melko vaivalloista ja aikaa vievää, mutta lopulta pikanäppäinten upotessa mieleen nuotteja alkoi ilmestyä näytölle yhä nopeampaan tahtiin.

Litteenä ovat esityksistä kuvattu DVD-taltiointi, kappaleet CD:nä sekä nuottipartituurit.

Mikä sitten saa aina uudestaan istumaan soittimen ääreen etsimään uusia ideoita, vaikka säveltämisen tuska on hyvin tiedossa?

“Every composer must discover and own their motivation for writing music, but I suspect for most of us the motivation is similar to the desire to have kids: At the end of an often painful process, you will have in your hands something that came from some mysterious place inside you, about which you can hopefully feel good for the rest of your life.” (Ross, 2011)

Säveltäjä Clark Ross vertaa musiikin kirjoittamista lapsen synnyttämiseen ja ajattelee, että motivaatio säveltämiseen syntyy työn lopputuloksesta. Olen samaa mieltä; harvat asiat ovat palkitsevampia kuin oman hyvän kappaleen kuunteleminen ja soittaminen. En kuitenkaan pidä sitä koko totuutena. Itseäni motivoivat toissijaisesti myös omahyväiset syyt. Haluan, että muut kuulevat musiikkiani, nauttivat ja arvostavat sitä. En anna suosion tavoittelun kuitenkaan (ainakaan tietoisesti) vaikuttaa työni laatuun. En sävellä tietynlaista musiikkia vain siksi, että muut pitäisivät siitä. Säveltäjä on rehellisimmillään, kun hän tekee musiikkia ensisijaisesti itselleen, välittämättä niin mahdollisista positiivisista kuin negatiivisista seuraamuksista.

Suurimpia musiikillisia vaikuttajia minulle ovat The Beatles ja erityisesti John Lennon. Pidän tuota bändiä mielenkiintoisimpana ja idearikkaimpana yksikkönä musiikin historiassa. Muistan vieläkin kuinka suuren vaikutuksen ”A Hard Day’s Night” -biisin kuuleminen ensimmäistä kertaa aiheutti ollessani teini-ikäinen (The Beatles, 1964). Elämäni olisi hyvin toisenlaista, mikäli juuri se radiokanava ei olisi ollut päällä juuri sinä hetkenä. The Beatlesin musiikin vaikutus kuuluu omassa työssäni mm. pyrkimyksenä yksinkertaisuuteen, harmoniaan, laulettaviin melodioihin sekä tiukkaan meininkiin. Tykkään myös Velvet Undergroundin räävittömästä soundista, elektronisesta musiikista kuten Björk, Boards of Canada ja Raymond Scott sekä klassisesta heavystä kuten Led Zeppelin, Black Sabbath ja Metallica, muutamia suosikkeja mainitakseni.

2.2 Mu-si-soi -teoksen käynnistyminen

Savonian opettaja Marko Salmela oli ideoinut tanssinopettaja Sirpa Möksyn kanssa tanssiteosta nimeltään ”Mu-si-soi: Musiikki sisälläni soi”. Teos oli tarkoitus esittää Kuopion Musiikkikeskuksen Valohallissa maaliskuussa 2015. Salmela oli kysellyt minun ja muiden Savonia-ammattikorkeakoulun musiikkipedagogiopiskelijoiden kiinnostusta lähteä mukaan produktioon. Lähtöideana oli, että jokainen soittaja toisi repertuaaristaan muutaman kappaleen, joista kasaisimme esityksen, jonka Salmela johtaisi. Hän tokaisi, että ”ehkä sävelletään omia kappaleita, mikäli intoa löytyy”. Mu-si-soin ensi-ilta kuitenkin aikaistui muutamalla kuukaudella, eikä Salmela aikataulullisista päällekkäisyyksistä johtuen kyennyt enää olemaan mukana toteutuksessa. Tämän seurauksena hän vetäytyi produktiosta ja pyysi minua johtamaan yhtyettä.

Produktion aloittanut tapaaminen oli 23.10.2014. Tässä tapaamisessa olivat lisäksi mukana yhtyeemme jäsenet, Marko Salmela, tanssinopettajat Sirpa Möksy ja Eeri Pihlajakari sekä puvustaja Mira Öling. Soitin omia demojani, joista muutama toimi pohjana lopulta esityksessä olleille kappaleille. Musiikkini ilmeisesti tuotti jonkinlaista mielihyvää paikalla olleiden kuulijoiden seurassa, sillä tapaamisessa päätettiin minun vastaavan kaikesta musiikista. Tanssijoiden ohjauksesta, koreografiasta sekä esityksen rakenteesta ja käsikirjoituksesta vastaisi Sirpa Möksy, jonka kanssa olin tiiviissä yhteistyössä koko produktion ajan.

Pelkäsin, otinko liian ison haasteen vastaan, sillä olin ajallisesti vahvasti sidottu tulevan kotini remonttiin ja sen jälkeiseen muuttoon, oppilaisiini sekä muuhun koulutyöhön, ja ensi-iltaankin oli siinä vaiheessa vain kolme kuukautta aikaa. Olin hieman epävarma itsestäni ja pelkäsin, että tulisin no-laamaan itseni. En kuitenkaan missään vaiheessa ajatellut kieltäytyväni haasteesta, sillä näin sen tilaisuutena kehittää säveltämistäni ja tuoda musiikkiani esille. Kieltäytyminen epävarmuuden takia olisi saanut minut häpeämään itseäni.

2.3 Mu-si-soin säveltäminen

”The question of the relationship between music and dance has come into the foreground again -- is it the function of the dance to interpret the music or of music to accompany the dance?” (Riegger, 2011, 59.)

”Within the serious music tradition, composers often create works which then choreographers devise movement to. At other times composers and choreographers may develop a work together, with the choreographer suggesting moods, styles and tempos and then the composer working to this brief to produce musical sections that reflect these requirements.” (Haydock)

Mu-si-soi-kappaleiden ideointi tapahtui yleensä niin, että koreografi Sirpa Möksy esitti ajatuksiaan eri kohtauksista, jonka jälkeen mietimme yhdessä millainen musiikki niihin voisi sopia. Sovittuamme kappaleille raamit asetimme päivämäärän, mihin mennessä minun oli toimitettava tanssijoille nauhoitus kappaleesta, jotta he voisivat alkaa työstää omia osuuksiaan. Usein musiikki syntyi ennen koreografiaa.

Kappaleet tein pianoa ja kitaraa soitellen ja lauleskellen melodioita päälle. Asetuin soittimen ääreen ja aloin etsiä ideaa, joka olisi Möksyn kanssa mietittyjen (joskus hyvin tarkkojen, mutta yleensä aika löysästi määriteltyjen) ”parametrien” sisällä. Idean tuli myös olla riittävän hyvä, jotta sen päälle voisi koko biisin rakentaa. Jonkin aikaa soiteltuani yleensä tällainen idea tuli vastaan ja musiikki alkaa soimaan pään sisällä. Tämä ei ollut kovinkaan vaikeaa. Ongelmia syntyi kappaleiden B-osiin siirryttäessä. Hyvän aloituksen jälkeen oli tärkeää löytää nopeasti hyvä toinen osa kappaleelle. Varoin joutumasta ”limboon” biisin kanssa, missä jankkaisin ensimmäistä osaa löytämättä sille jatkoa ja kuluttaisin mielenkiinnon liiallisella toistamisella. Usein työstin kappaleista ensimmäistä versiota päivän ajan, jonka jälkeen huomasin joutuneeni limboon ja jouduin hylkäämään idean. Seuraavana päivänä

aloin tehdä uutta versiota, joka jostain syystä valmistui aina varsin helposti. Ilmeisesti aiempi versio oli poistanut kaiken kuonan ajattelustani, joka salli uuden version syntyvän vaivattomasti.

Säveltäessä musiikkia tanssin rinnalle täytyy pitää tanssin ”tunne” mielessä. Säveltäjä Niraj Chag tukee tätä ajatusta:

”I find the dichotomy between being literal and subversive really interesting. The opening of Vyuha was quite literal: the music set a scene and a mood that was very congruent with the choreography. But you can also give the music a separate identity that works against the choreography, but still serves it on a different level. For example, if the dance is sad, sometimes it’s more powerful to almost fight that, in order to make the emotion even more salient. Instead of spoonfeeding more sadness, it can become dark, or bittersweet, or something else.” (Chag)

Chag käyttää termiä *kahtiajako* (dichotomy) musiikin ja koreografian suhteesta. Tämä suhde voi olla kirjaimellinen (literal), jolloin musiikki pyrkii vastaamaan tanssin tunnetiloja tai kumouksellinen (subversive), jolloin musiikin ja tanssin tunteet eivät vastaakaan toisiaan vaan yleistunteesta pyritään tekemään kirjavampi (Chag). Näiden ajatusten hyödyntäminen edellyttää työskentelytapaa, jossa musiikki sävelletään koreografian päälle. Mu-si-soita säveltäessäni kohtauksille sovittiin tunnetilat, jotka eivät juuri vaihtuneet kesken kohtauksen. Tämän jälkeen aloin autonomiseen, koreografiasta riippumattomaan, sävellystyöhön.

Musiikin tekeminen jotain tiettyä tarkoitusta varten – kuten tässä tapauksessa tanssin taustalle – on erilaista kuin biisien tekeminen niiden itsensä vuoksi. Tanssia tulee ajatella yhtenä soittimena ja sen ”aktiivisuus” ottaa huomioon säveltäessä. Musiikin tulee tukea tanssia ja ottaa tanssijoiden tarpeet huomioon. Säveltäjä Yadavan on samaa mieltä:

”When you compose music on its own you’re free to do as you wish. But when making a dance score, you first have to draw out what the dancer needs. The music is composed for the dancer, not the other way round.” (Yadavan)

Kuunnellessa osaa näistä kappaleista ilman tanssin visuaalisuutta tuntuu, että niistä puuttuu jotain. Se jokin on esityksen ”tarina” (narrative) (Raj). Mu-si-soi muodostui sekä tanssista että musiikista – kumpikin osapuoli on tehty toista silmällä pitäen ja kumpikin on toisesta riippuvainen. Esityksen tarina ei välity pelkästä musiikista.

”I don’t think there’s a great difference between how we compose for musical performance and how we compose for dance. The main one is that for music performance, it’s your own story and your own music. With dance, that narrative comes from someone else, working in a different medium. So you have to pay attention to the dance style, and the story in the music is not something you’ve created, it’s something you’ve interpreted.” (Raj)

Pohdimme Sirpa Möksyn kanssa mahdollisuutta, että säveltäisin tanssijoiden tekemien videonauhujen pohjalta, jolloin näkisin heidän koreografiansa. Testattuani tätä tapaa totesin, ettei se onnistunut

vaadittavien tietokoneohjelmien puuttuessa. Tämä oli harmi, sillä se olisi sallinut syvemmän yhteyden luomisen koreografian ja musiikin välille.

Mu-si-soi-kappaleet saivat vaikutteita kuuntelemastani musiikista. Kappaleiden alkuideaa soittimilla etsiessäni saatoinkin useinkin alkaa ajattelemaan, että ”hei tämän kuulostaa vähän kappaleelta x, ja sen tyylinen juttu voisi sopia tähän”. En vierasta ajatusta jonkin hyvän idean ”kopiomisesta” olemassa olevasta biisistä omiin kappaleisiin, vaikka tavoitteenani on kuitenkin aina yrittää tehdä mahdollisimman omaperäistä musiikkia. Muutamassa tapauksessa tanssijat olivat jo rakentaneet koreografian jonkun tietyn kappaleen rakenteeseen, joten minun täytyi säveltää uusi kappale vastamaan tämän olemassa olevan kappaleen rakennetta.

Tiukkoihin deadlineihin perustuva työskentelytapamme oli hyvin motivoiva ja tehokas, koska ajatus epäammattimaisen kuvan antamisesta aikataulusta myöhästymällä on loistava kannustin tehdä töitä. Myöhästyminen olisi jättänyt tanssijat tyhjän päälle eikä esitysviikkoonkaan ollut hirveästi aikaa, joten oli käytännössä pakko tuottaa koko ajan lisää materiaalia. Ei ollut sitä ylellisyyttä, että törmätessään seinään jättäisi vain kesken ja alkaisi tehdä jotain muuta. Oli taisteltava prokrastinaatiota eli asioiden lykkäämistä vastaan.

Tässä menettelyssä huonona puolena on jatkuva kiireen tunne. Muutamaan otteeseen kehittelyvaiheessa hakkasin nyrkillä pianon koskettimistoa, koska musiikki kuulosti mielestäni mitäänsanomattomalta. Kuukausi ennen ensi-iltaa meinasin luovuttaa ja jättää kesken tai nöyrytä käyttämään valmista musiikkia. Tuntui siltä, että aika loppuu kesken. Asiaa ei helpottanut tyttöystävän penäys suorittamattomista kotitöistä. Siinä tilanteessa paine ja epävarmuus lähes saavuttivat kriittisen pisteen. Lopulta ajattelin, että luovuttamiseni johtaisi koko produktion romahtamiseen. Sen jälkeen minun pitäisi häipyä koko koulusta, koska en kehtaisi näyttää naamaani siellä enää. Ylimielisyys auttoi paljon epätoivon hetkissä. Pakotin itseni ajattelemaan, että ”minä olen paras ja teen tämän työn loppuun ja siitä tulee ihan perkeleen hyvä”. En koe, että sävellyksinä nämä olisivat lopulta jääneet puolivalmiiksi tai muutenkaan kärsineet kiireestä.

Kappaleet nuotinsin Sibelius 7 -ohjelmalla. En ollut aiemmin tehnyt kappaleita Sibeliuksella, ja se osoittautui hyvin käteväksi. Esimerkiksi pystyin siirtämään kappaleista sopimattomat osuudet sivuun ja kirjoittamaan jotain uutta tilalle. ”Writer’s blockin” iskiessä pystyin yleensä hyödyntämään näitä sivuun heitettyjä ideoita. Kappaleen keston näkeminen oli hyödyllistä, sillä yleensä kappaleen kesto oli sovittu joko tahtimäärinä tai minuutteina. Toisinaan jouduin hieman tiivistämään kappaletta sen saavuttaessa sallitun keston kuulostamatta siltä, että se olisi vielä valmis loppumaan. Kappaleiden kuuntelu soittimien melko autenttisilla soundeilla oli hyvin tärkeää kokonaiskuvan saamiseksi. Ihmettelen miten säveltäjät toimivat ennen nuotinnosohjelmia – kuuluvatko he päässään orkesterin jokaisen soittimen tuottaman äänen?

Alun perin ajattelin nauhoittaa musiikit bändin kanssa ja toimittaa näistä nauhat tanssijoille, mutta helpommaksi ratkaisuksi osoittautui Sibelius-tiedostojen toimittaminen heille.

2.4 Kappaleet

Musiikki on sävelletty pianolle, kitaralle, rummuille, klarinetille ja huilulle. Pidin tästä kokoonpanosta. Puhaltimet ovat luontevia melodiansoittajia. Kitara ja piano huolehtivat alarekisteristä, mutta pystyvät ottamaan myös melodialinjat haltuun. Olin toivonut myös sähköbassoa mukaan, mutta soittajia ei ollut saatavilla, joten jouduin jättämään bassotaajuudet pianon hoidettavaksi.

Kappaleet voidaan orkestraatioltaan jakaa kolmeen osaan: koko bändille, piano-kitara-rummut-kombolle sekä piano-huilu-klarineti-triolle kullekin sävelletty noin kolmannes. Soitin itse pianoa kitarrattomissa kappaleissa. Kahdesta kappaleesta oli demo olemassa jo ennen tätä produktiota, mutta nekin muokkautuivat aika vahvasti ennen lopullista versiotaan. Viimeistelin kappaleet yksi kerrallaan ja toimitin partituurit soittajille verkon kautta. Lopulliseen muotoonsa kappaleet asettuivat tanssijoiden kanssa treenatessa, toisinaan kappaleista piti leikata osia, jotta ne sopivat paremmin koreografiaan. En tehnyt musiikista ”lapsellista” vaikka tiesin että yleisö tulisi koostumaan suureksi osaksi lapsista.

Alkuambient

Tämä kappale oli yleisön asettumista ja odottamista varten. Tein sen improvisoimalla pianolla minuutin ajan ja sitten hidastamalla raidan neliminuuttiseksi. Ajoi asiansa hämyisenä tausta-ambientina.

Sisääntuloäänet

Sirpa Möksyllä oli idea, että tanssijat astuvat sisään näyttämölle yksitellen oman ”äänensä” johdatamana ja asettuvat still-kuvaan. Bändi teki äänet soittimillaan. Monet tanssijat halusivat äänensä lyömäsoittimista, mikä oli hauska ajatus. Erityisesti woodblock-soittimen hevosta imitoiva ääni ja sitä mukaileva sisääntulo nauratti yleisössä olleita lapsia.

Kun päivänvarjo aukeaa

Kappale alkaa pianolla, jonka melodia vaihtelee G- ja B-lyydisten asteikoiden välillä. Pianon seuraan liittyvät puhaltimet omalla kivalla melodiallaan. Alkuhempeyden jälkeen rummut aloittavat nopean kompmin, jonka kanssa piano ja kitara soittavat Sonic Youthin ”Teen Age Riot” -kappaleen inspiroivaa riffiä (Sonic Youth, 1988). Tämän päälle tulevat taas puhaltimet omalla melodiallaan, jota varioiden kappale toistuu noin minuutin ajan.

Kuva 2 - Kun päivänvarjo aukeaa - pianoriffi

Ilotrio

Möksy lähetti minulle kappaleen, jonka pohjalta tanssijat olivat jo tehneet koreografiansa. Kappale oli mielestäni todella ärsyttävä. Halusin muutenkin säveltää kaiken musiikin itse, joten otin kappaleen tempon ja tärkeimmät rummuniskut ja sävelsin uuden kappaleen niiden päälle. Tämä oli aika mielenkiintoinen tapa tehdä kappale.

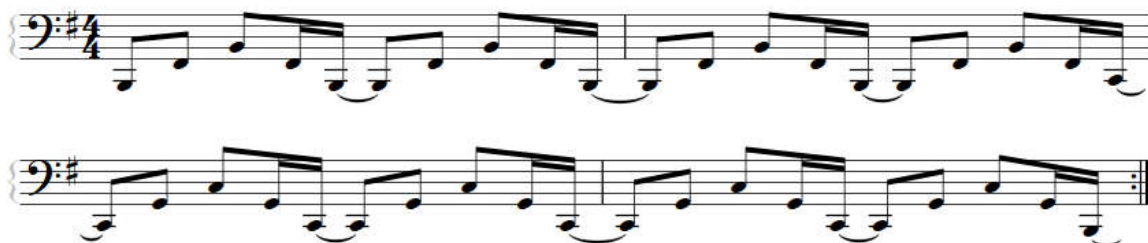
Tanssijoiden liikehdintä toi mieleeni John Travoltan ja Uma Thurmanin tanssikohtauksen elokuvassa Pulp Fiction. Tästä sain idean tehdä kappaleesta surf rockia Dick Dale -tyylisillä kitarasooloilla, erityisesti hänen coveroimansa ”Miserlou” -kappaleen hengessä (Dick Dale And The Del-Tones, 1962). Kappaleen pohjana toimii kitarariffi, joka jankkaa pientä terssiä. Rakastan riffien rakentamista pienen terssin varaan, mielestäni se on kaikista intensiivisin intervalli. Piano soittaa kitarariffin päälle bluesasteikkoon pohjautuvaa melodiaa oktaaveissa. Tässä ja monissa muissakin kappaleissa piano hoitaa bassorekisterin. Kappaleessa esiintyy lyhyt pianosoolo ja kaksi pidempää kitarasooloa. Näiden soolojen soittaminen oli tyydyttävää, sillä en ole koskaan pitänyt itseäni kovin kummoisena soolokitaristina.

Kuva 3 - Ilotrio -kitarariffi

Rytmi

Sirpa Möksyllä oli idea vahvasti rytmiin perustuvasta kappaleesta. Pidimme rumpali Joonas Hiltusen ja tanssijoiden kanssa harjoituksen, jossa hän soitti rumpukomppia ja itse improvisoin päälle lattarihenkisen bassokuvion. Kappaleen pohja säilyi tällaisena, lopulta sävelsin vain melodian päälle.

Kuva 4 - Rytmi-kappaleen bassokuvio

Kyseessä ei ole mikään maailman omaperäisin bassokulku, mutta se on kuitenkin mukavan yksinkertainen ja pysyy mielenkiintoisena koko biisin ajan. "Rytmi" on sävelletty nelikätiselle pianolle ja rummuille. Kappaleen puolivälissä tulee yhdistetty rumpu-tanssi-soolo.

Unibiisi

Tämä kappale perustuu teemaan, johon törmäsin muutama vuosi sitten leikkiessäni kitaralla bändini treeniksellä. Taustalla on lähes koko ajan C-urkupiste samalla kun teema vaihtelee C-duurin ja -mollin välillä. Jostain syystä se tuo mieleeni klassiset Super Mario -pelit.

Kuva 5 - Unibiisin päätteema

"Unibiisin" huilu- ja klarinettiosuudet tekevät siitä nimensä mukaisesti hyvin unenomaisen ja impressionistisen. Näiden osuuksien hiominen oli sävellysvaiheessa melko pikkutarkkaa puurtamista, sillä halusin saada ne kuulostamaan juuri oikealta. Teema varioituu huilun ja klarinetin ottaessa melodian syleilyynsä. Lyhyen "painajaisen" jälkeen piano soittaa soolon, ja lopuksi kappale päättyy kivaan ragtime-henkiseen leikkelyyn. "Unibiisi" oli mielestäni onnistunein sävellyksesi esityksemme kappaleista.

Kellot

Tämä kappale on improvisoitu teos kiinalaisella guzheng-perinnesoittimella (sitä voisi kuvailla kiinalaiseksi kanteleeksi). Soittimen hankin vieraillessani Shanghaissa. Guzhengissa on hyvin tunnistettava ”kiinalainen” soundi, joka vahvistui entisestään viritettyäni soittimen kiinalaisessa perinnesuikissa usein hyödynnettyyn pentatoniseen asteikkoon. Tanssijat soittivat kellojen ääniä improvisaationi päälle. Aivan kaikissa esityksissä en mielestäni onnistunut luomaan hyväkuuloista äänimaailmaa, mikä sai minut miettimään olisiko tämäkin kappale pitänyt kirjoittaa ylös.

Kuva 6 – guzheng (www.supertimbre.com)

Soittorasia

Tämä kappale on sävelletty pianolle, rumuille, huilulle, klarinetille ja soittorasiaille (jota esityksissä emuloi syntikka). Sirpa Möksy halusi kappaleen kuulostavan kuin soittorasialla soitettuna. Kappaleen alun sointuarpeggiot ovat vahvasti Franz Schubertin Ave Maria -kappaleen inspiroimia.

Kuva 7 - Soittorasia-kappaleen alkusoinnut

”Soittorasia” alkaa klarinetin ja huilun melodioilla. Tykkään väliosasta, jossa puhaltimek keskustelevat pianon ja kellopelin kanssa melodioita vaihdellen ja varioiden. Kappaleen lopussa on sirkushenkeä, joka tuo mieleeni Tim Burtonin elokuvat sekä The Beatlesin ”Being for the Benefit of Mr. Kite” -kappaleen (The Beatles, 1967).

Breeders

Otin kappaleen nimen samannimiseltä 90-lukulaiselta rock-bändiltä, jonka kappale "Saints" toimi jonkinlaisena alitajuisena inspiraationa kappaletta tehdessä (The Breeders, 1993). "Breeders" pohjautuu vahvaan bassoriffiin, jonka soittamista kitara ja piano vuorottelevat.

Kuva 8 - Breeders-kappaleen basso- ja kitarariffit

Kertosäkeessä kappale muuttuu Black Sabbath -vaikutteiseksi. Tämä oli mielestäni nautinnollisin biisi soittaa, sillä siinä oli rujo meininki ja kitarasoolo kappaleen keskellä oli varsin rokaava. Tykittävän viimeisen riffin jälkeen kappale hiipuu huilun ja klarinetin tukemana. Erityisesti Breeders kaipaa tanssin visuaalisuutta, ilman sitä musiikin toistuvuus ei kuulosta täysin luonnolliselta.

Leikki

Tämä on ainoa näytöksen aikana taustanauhalla soinnut kappale. "Leikki" loi mielestäni hienon kontrastin edelliseen äänekkääseen kappaleeseen. Se edustaa ambient-genreä. Myöhemmin tutustuin Brian Enon "Music for Airports" -levyyn, jonka äänimaiseman havaitsin yllätyksekseni hyvin samankaltaiseksi (Brian Eno, 1978).

Tein kappaleen kaikki äänet pianolla. Ensiksi nauhoitin sointuja ja nuotteja. Sitten leikkasin ääniraidoista alut ja loput pois, jotta niistä ei kuuluisi pianon vasaroiden iskuja tai nuottien sammumista. Lopuksi käänsin äänet takaperin ja yhdistelin ne kappaleeksi. Esityksissä sininen valaistus tuki hienosti kappaletta luoden "ulkoavaruudellisen" tunnelman.

Kärkitossut

Tämä koko bändille kirjoitettu kappale oli todella mukava soitettava. Soinnut ja melodiat ovat mielestäni kivat ja melko herttaiset. Kamppailin kappaleen ensimmäisen version kanssa muutaman päivän, ennen kuin totesin sen kelvottomaksi ja aloitin uuden version. Uutta versiota tehdessäni kuvittelin tekeväni kappaleen kuin Lou Reed ja aloin rämpytellä kitaraa samalla vihellellä. Lopulta sain "Kärkitossu-dueton" valmiiksi muutamassa tunnissa. Jonkinlaisena takapiruna ajattelussani toimi Velvet Undergroundin "There She Goes Again" (The Velvet Underground & Nico, 1967). Kappaleen lo-

pun bassokulku (E-D-C#-C) on lähes suoraan otettu The Beatlesin "Dear Prudence" -kappaleesta (The Beatles, 1968).

Emaj7 E7 F#m7(b5)/E Emaj7
E7 F#m7(b5)/E G#m7 Amaj7 G#m7
Am7 G#m7 C#7 Amaj7 Am(maj7) E

Kuva 9 - "Kärkitossu" melodia

Hovineidot

"Hovineidot" on yksi lempisävellyksistäni. Se aloittaa esityksen päättävän kolmen kappaleen potpurin. Pianolla toistuvat samat seitsemän tahtia (ei siis kahdeksan, kuten olisi loogista). Pidän pianon soittamista yksinkertaisista soinnuista todella paljon. Ensin klarinetti soittaa kauniin melodian pianon päällä. Tämän jälkeen klarinetti alkaa toistamaan omaa kaavaansa ja huilu toistaa aiemman melodian. Kahden puhaltimen melodioissa on yhden sävelen ero, jota tuskin kukaan huomaisi, mutta josta itse saan mielihyvää sen kuullessani.

Kuva 10 - "Hovineidot": pianoriffi ja melodia

Ruusukuningatar

Tämäkin kappale tuo jostain syystä mieleeni Super Mario -pelit. Luultavasti niiden vaikutusta ei voi estää, sillä noiden pelien musiikit olivat merkittävä osa lapsuuteni äänimaailmaa. Koko kappale on varsin klassinen, ja erityisesti välisosassa on kuultavissa hieman W.A. Mozartin henkeä. Tämä korostaa ruusukuningatar-hahmon juhlallisuutta. Tämäkin on lempibiisejäni, tässä on hauskoja sointuja ja kaunis melodia.

The image shows a musical score for the beginning of the piece 'Ruusukuningatar'. It consists of two systems of staves. The first system includes parts for Flute, Clarinet in Bb, and Piano. The second system includes parts for Flute (Fl.), Clarinet (Cl.), and Piano (Pno.). The music is written in G major (one sharp) and 3/4 time. The piano accompaniment features a rhythmic pattern of eighth and sixteenth notes, while the woodwinds play a melodic line with slurs and accents.

Kuva 11 - "Ruusukuningatar": alku

Karnevaali

Esityksen päättävän "Karnevaalin" tekeminen oli vaativin rutistus koko produktiossa. Kappale piti saada nopeasti valmiiksi, jotta tanssijat pääsisivät miettimään koreografiaa sen päälle. Ensi-iltaan oli kaksi viikkoa aikaa, kun Sirpa Möksy alkoi jo tosissaan kysellä esityksen päättävän kappaleen perään. Lupasin sen seuraavaksi päiväksi sen kummemmin miettimättä, olinko lainkaan kykenevä pitämään lupauksestani kiinni. Tiukka aikataulu oli sekä siunaus että rangaistus. Oli tuskaisaa taistella aikaa vastaan, mutta samaan aikaan aivot olivat täysin keskittyneet tehtävään ja lopulta pystyin toimittamaan tanssijoille nauhan seuraavana päivänä.

Kappale on iloinen ja karnevaalihenkinen. Ensin puhaltimet soittavat melodian, jota seuraa lyhyt, Pixiesin "Surfer Rosan" inspiroiva kitarariffi (Pixies, 1988). Tätä seuraa modulaatio, jossa kitara liittyy puhaltimien mukaan soittamaan melodiaa. Koko ajan piano soittaa bassorekisterissä boogie woogie -tyylistä bassokulkua. Tämän jälkeen kitara palaa aiempaan riffiin (hieman varioituneena) ja puhaltimet siirtyvät uuteen melodiaan.

Kappaleen lopun aloittaa kovasti pitämäni pianosoolo pelkkien rumpujen tukemana. Sen mukaan liittyvät yksitellen puhaltimet, samalla kun piano madaltaa melodiaansa oktaavi kerrallaan. Kitara ottaa melodian itselleen ja sooloilee sitä muunnellen hetken aikaa. Pidän tällaisesta pienestä muuntelusta ja leikittelystä. Kitara tapaa myös hieman Radioheadin "A National Anthem" -kappaletta (Radiohead, 2000). Lopussa kappale palaa aiempaan Pixies-riffiin ja kasvaa lopettaen "Unibiisin" teemaan koko bändin soittamana.

Kuva 12 - "Karnevaalin" kovasti pitämäni, simppele pianosoolo

2.5 Yhteistyö Sirpa Möksyn ja tanssijoiden kanssa

Yhteistyö Sirpa Möksyn kanssa sujui mutkattomasti. Hän keksi esityksen rakenteen ja hänen kanssaan mietimme kappaleiden raamit, niiden tempot ja tunnelmat. Hän asetti minulle deadlinet ja minä yritin parhaani mukaan pysytellä niissä. Hän piti koko produktion liikkeessä eikä antanut epävarmuudelle jalansijaa. Motivaatio ja työmoraali pysyivät korkeana, kun koko ajan oli tavoite selkeästi tiedossa. Pidimme Möksyn kanssa viikoittaisia tapaamisia, joissa kävimme läpi aiempia ideoita ja niistä saatuja palautteita tanssijoilta sekä asetimme seuraavat tavoitteet.

Yhteistyö produktiossa mukana olleiden 13 tanssijan kanssa sujui myös hyvin. He olivat kaikki asiansa osaavia ja keskittyneitä. Oli mielenkiintoista nähdä heidän tanssivan omien kappaleitteni päälle ensi kertaa. Omituista, mutta musiikki kuulostaa hyvinkin erilaiselta, kun sen kuulee tanssin taustalla.

2.6 Yhteistyö bändin kanssa

Mu-si-soi-esityksissä soitin kitaraa, pianoa sekä guzhengia. Toisena pianistina toimi Jaana Marttinen, huilistina Henna Ustinov, klarinetistina Riikka Pieviläinen sekä rumpalina Joonas Hiltunen. Aluksi ajattelin käyttää rumpukonetta, jotta olisin voinut jonkin asteisena perfektionistina vastata jokaisesta rummuniskusta. Se olisi kuitenkin ollut liian työlästä ja mahdotonta tällä aikataululla. Hiltusen rumputyöskentely osoittautui muutenkin niin mallikkaaksi, että rumpukoneella lopputulos olisi ollut paljon tylsempi. Myös muut soittajat olivat ammattilaisia ja hoitivat harjoittelun ja esittämisen kunnialla.

Bändin kanssa aloimme harjoitella noin kolme viikkoa ennen ensi-iltaa. Siinä vaiheessa en ollut vielä säveltänyt kaikkia kappaleita. Pidimme keskenämme neljät puolentoista tunnin mittaiset treenit. Keskityimme harjoittelemaan kappaleiden rakenteista epäselvyydet pois, jotta soitto pysyisi kasassa tanssijoiden kanssa treenatessa. Varsinainen hienosäätö ja rutinoituminen kappaleisiin ja yhteissoittoon tapahtui tanssitreeneissä, joita pidimme noin 8 x 1,5h. Esiintymiset sujuivat perusvarmasti, kun harjoituksissa oli läpimenoja tehty useita.

Bändin ohjaamisessa hyödynsin pedagogisia taitojani. Partituurien kasaamisessa joutui miettimään, mikä asettelu on kaikista luontevinta soittajille ja näin nopeuttaisi kappaleiden oppimista – tämä oli yllättävän aikaa vievää puuhaa. Biisien läpikäyminen etenkin ensimmäisellä kerralla – ja usein prima vista -soittona – herätti soittajissa kosolti kysymyksiä ja epäselvyyksiä, joita jouduin heille selventämään ja opettamaan. Marttiselle näytin pianoa soittamalla esimerkkiä haluamastani soittotyylistä, muiden soittajien kanssa jouduin elehtimään tai laulamaan esimerkkiä saadakseni haluamani äänen ulos. Johtajana jouduin sovittamaan aikatauluja yhteen soittajien kanssa ja päättämään, mitä kappaleita missäkin harjoituksissa treenataan, kuinka niitä treenataan ja ketkä ovat paikalla. Pyrin pitämään harjoitukset määrätietoisina ja ytimekkäinä. Olin tyytyväinen, kun soittajat asennoituivat samalla tavalla. He eivät myöskään kritisoineet kappaleitani tai johtamistyyliäni – ainakaan päin naamaani.

3 ESITYKSET

Mu-si-soi -esityksiä oli seitsemän välillä 27.–29.1.2015 Kuopion Musiikkikeskuksen Valohallissa. Aamunäytökset olivat enimmäkseen loppuunmyytyjä, ja niiden yleisö koostui lähinnä esikouluikäisistä ja hieman nuoremmista lapsista. Iltanäytöksissä yleisömäärä sen sijaan jäi vähäisemmäksi. Yhteensä esityksiä seurasi noin 1 500 katsojaa.

Valot ja tilan suunnitellut Tuomas Iskanius teki hienoa työtä. Valot tukivat kappaleiden tunnelmia. Musiikki, tanssi, asusteet ja näyttämö sopivat hyvin yhteen, välillä jopa hyvin kauniisti. Myös monitoroinnista ja äänentoistosta vastannut Tommi Kupiainen hoiti hommansa mallikkaasti.

Jostain syystä en joka esityksessä päässyt täysillä soittofiiliksiin. Jännitys yleensä laukesi ensimmäisen kappaleen aikana ja sen mukana hävisi myös adrenaliini. Tuntui siltä kuin soitostani puuttuisi jotain, innostus siihen oli väljähtänyt. Tätä tapahtuu toisinaan – jotain odottaa kauan, sitten kun tilaisuus koittaa niin tunne ei vastaakaan odotuksia, vaikka kaikki menee suunnitelman mukaan. Tykkään olla esillä soittaessani, mutta esityksissä soittajat asetettiin tietoisesti taka-alalle, sillä muusi- koiden liiallinen nostaminen esille ei olisi toiminut visuaalisesti tässä tapauksessa.

Paras ja nautittavin esitys tapahtui, kun ammattimuusikkosukulaiseni tuli seuraamaan ja soitin hyvin keskittyneesti ja intensiivisesti. Myös yritykset päteä opiskelutovereideni kriittisten katseiden alla saivat aikaan energialisäystä soitossani.

Kävimme esittämässä kappaleet "Kun päivänvarjo aukeaa", "Ilotrio", "Unibiisi", "Soittorasias" ja "Breeders" Oulun "Arktiset askeleet" -tapahtumassa 28.3.2015. Siellä monitorointi tuli soittajille äärimmäisen lujaa, mistä syystä soitto kuulosti erityisen menevältä.

4 PÄÄTÖS

Olen iloinen, että lähdin mukaan tähän produktioon. Mielestäni onnistuin tavoitteissani. Musiikit ovat mielenkiintoisia ja monipuolisia, niissä on meininkiä ja hyviä melodioita. Yleensä olen hyvin itsekritiittinen ja hylkään kappaleita vähän väliä, joko väsyttyäni niihin tai todettuani ne ei-riittävän-hyviksi. Näitä kappaleita kuitenkin kuuntelen mielellään. Saimme hienon esityksen kasaan bändin ja tanssijoiden kanssa melko lyhyellä aikataululla. Opin tekemään partituureja Sibeliuksella. Tämän produkti-
on aikana itsekurini, pitkäjänteisyyteni sekä kykyäni toimia ja koordinoida muiden ihmisten kanssa kehittyivät. Produktiosta saatu palaute oli pääasiassa positiivista.

Esitykset kuvattiin videokameralla ja niistä koostettiin DVD. Musiikki nauhoitettiin stereomikillä. Äänitteitä läpikäydessäni huomasin, että mikin kaappaama vasen raita oli varsin kelvollisen kuuloinen. Kävin kaikki nauhat läpi ja valitsin niistä parhaat otot. Tämän jälkeen työstin nauhoja mm. ekvalisaattorilla, kompressorilla ja limitoinnilla. Lopuksi poltin raidat CD:lle. Esityksistä kuvattu DVD ja työstämäni CD ovat tämän työn liitteinä yhdessä kappaleiden partituurien kanssa.

Jos tekisin jotain toisin, ottaisin basistin mukaan tukemaan bändin alarekisteriä ja tekisin moniäänisiä laulettuja osuuksia. Ottaisin äänen talteen kustakin soittimesta erikseen, sen sijaan että ainoa talteen jäänyt ääni olisi livemiksauksesta. Uhraisin myös enemmän ajatusta esitysten laajempaan markkinointiin, sillä omalta osaltani mainostaminen jäi tällä kertaa lähipiiriini. Erityisesti tunnelmaltaan hienommat iltanäytökset olisivat olleet aikuisille oiva tilaisuus nauttia hienoista esityksistä lastensa kanssa.

Muusi-
soin säveltäminen oli hyvin autonomista, enkä säveltämisen aikana voinut testata, miten musiikki sopii tanssin päälle. Olisi mielenkiintoista perehtyä syvemmin tanssimusiikin sävellyskeinoihin. Mikäli olisi mahdollista katsoa tanssia videolta ja säveltää sen päälle, voisi tanssin ja musiikin suhdetta syventää alla mainittuja keinoja käyttäen:

”Potential relationships between dance and music that choreographers and/or composers use in creating a rich and unified work -- include the following: relationships between rhythms in the dance and rhythms in the music, between sound volume and the size of choreographic gestures, between musical textures such as polyphony or homophony with their particular organizations of instrumental voices and analogous choreographic organizations of dancers, between the timbre of instruments or sounds and the characteristics of the groups of dancers appearing on stage, and many, many more relationships.” (Fogelsanger, 1998)

Mikäli joku alkaisi vastaavanlaisen produkti-
on tekoon, neuvoisin aikatauluttamaan välivaiheita ja pitämään deadlineista kiinni. Suosittelen myös säilyttämään kaikki ideat tallessa, vaikka ne tuntuisivat sillä hetkellä käyttökelttomilta.

KIRJALLISET LÄHTEET

CHAG, Niraj, YADAVAN ja RAJ, Tapan. [verkkojulkaisu] [Viitattu 2015-08-31.] Saatavissa:
<http://sanjoyroy.net/2013/07/composer-music-choreographer-dance/>

FOGELSANGER, Allen. 1998. Music Composition for Dance in the Twenty-First Century: Questions about the Dance/Music Relationship. [verkkojulkaisu] [Viitattu 2015-09-02.] Saatavissa:
<http://www.armadillodanceproject.com/af/cornell/stockholm4bonlinf.htm>

HAYDOCK, Neil. [verkkojulkaisu] [Viitattu 2015-09-02.] Saatavissa:
http://www.haydockmusic.com/indexhaydock_files/dance_music_composer.html

RIEGGER, Wallingford 2011. Synthesizing Music and the Dance. Julkaisussa: TECK, Katherine (toim.) Making Music for Modern Dance. New York: Oxford University Press, Inc., 59.

ROSS, Clark. 2011. Oh, the pain of it all!. [verkkojulkaisu] [Viitattu 2015-09-03.] Saatavissa:
<http://clarkross.blogspot.fi/2011/07/oh-pain-of-it-all.html>

ÄÄNILEVYVIITTEET

BEATLES, THE 1964. A Hard Day's Night [äänilevy]. Parlophone. PMC 1230.

BEATLES, THE 1967. Sgt. Pepper's Lonely Hearts Club Band [äänilevy]. Parlophone. PMC 7027.

BEATLES, THE 1968. The Beatles [äänilevy]. Apple Records. PCS 7067/8.

BREEDERS, THE 1993. Last Splash [äänilevy]. 4AD. 9 61508-2.

DICK DALE AND THE DEL-TONES 1962. Miserlou / Eight Till Midnight [äänilevy]. Deltone Records. D-5019.

ENO, BRIAN 1978. Ambient 1: Music for Airports [äänilevy]. EG. AMB 001.

NUGGET NEMESIS 2013. HARD ROCK / HARD METAL [äänilevy]. <https://soundcloud.com/nuggetnemesis>

PIXIES 1988. Surfer Rosa [äänilevy]. 4AD. CAD 803.

RADIOHEAD 2000. Kid A [äänilevy]. Parlophone. LPKIDA 1.

SONIC YOUTH 1988. Daydream Nation [äänilevy]. Blast First. BFFP 34.

VELVET UNDERGROUND & NICO, THE 1967. The Velvet Underground & Nico [äänilevy]. Verve Records. V6-5008.

LIITE 1 - DVD

DVD-taltiointi sisältää Mu-si-soi-esitykset päivältä 28.1.2015. Tuona päivänä esitettiin kolme näytöstä, aamunäytökset yhdeksältä ja kymmeneltä sekä iltanäytös kello 18.

LIITE 2 - CD

Liitteenä oleva CD sisältää esitysten aikana soitetun musiikin, jonka miksaaja Tommi Kupiainen nauhoitti miksauspöydän eteen sijoitetulla stereomikillä. Tämän mikin kaappaama vasen raita oli varsin kelvollisen kuuloinen, kun taas oikea raita oli liian rumpupainotteinen ja siten käyttökelvoton. Kävin kaikki nauhat läpi ja valitsin niistä parhaat otot. Tämän jälkeen työstin nauhoja mm. ekvalisaattorilla, kompressorilla ja limitoinnilla.

Kappalelista:

1. Kun päivänvarjo aukeaa (1:57)
2. Ilotrio (2:14)
3. Rytmi (3:50)
4. Uni (3:54)
5. Kellot (2:44)
6. Soittorasia (2:36)
7. Breeders (3:40)
8. Leikki (1:00)
9. Kärkitossut (2:16)
10. Hovineidot (1:33)
11. Ruusukuningatar (1:20)
12. Karnevaali (2:43)

LIITE 3 - NUOTTIPARTITUURIT

Litteenä on Sibelius-ohjelmalla tekemäni nuottipartituurit kappaleista Kun päivänvarjo aukeaa, Ilo-trio, Uni, Soittorasias, Breeders, Kärkitossut, Hovineidot, Ruusukuningatar sekä Karnevaali.